

خیانت مسئولان بلند پایه جمهوری آذربایجان در جنگ اول "قره باغ"

آمریکا، بزرگترین دشمن قفقاز و خاورمیانه است و بزرگ ترین روابه حيله گری است که خیلی علاقه مند است در منطقه شوروی سابق نفوذ یابد تا در مقابل قدرت مقابلش کاری بکند.

آران نیوز: به دنبال آغاز درگیری ها در منطقه قره باغ بین دو کشور جمهوری آذربایجان و کشور ارمنستان، خبرنگار ائل پرس گفتگویی با دکتر محمد علی یرغو، کارشناس مسائل بین الملل و منطقه داشته که در ادامه می آید:

پرسش: آقای دکتر تاریخ این مناقشه به چه زمانی برمی گردد و چه اتفاقاتی در اولین مناقشه رخ داد؟
پاسخ: قره باغ از نظر جغرافیای بین کشور ارمنستان و آذربایجان در یک منطقه استراتژیک و مهمی قرار گرفته که از جهت جغرافیایی و سیاسی منطقه مهمی محسوب می شود و از لحاظ ترکیب جمعیتی نیز قابل بحث می باشد به نحوی که هشتاد درصد جمعیت آن منطقه ارمنی نشین و بقیه مسلمان هستند. بیش از بیست سال پیش این جنگ در بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان رخ داد و این جنگ خونین به نسل کشی در قره باغ منجر شد به نحوی که نزدیک به سی هزار جمعیت در این منطقه به صورت فجیع و دلخراش کشته شدند. بنده معتقدم این خیانت از داخل نیز رخ داده و برخی مسئولان بلند پایه جمهوری آذربایجان از پارلمان گرفته تا ارتش در این خیانت دست داشتند. در هر صورت با توجه به شرایط زمانی این دو جمهوری به تازگی از شوروی سابق جدا شده و تبدیل به کشور مستقل شده بودند و دلیل اصلی این جنگ برمی گردد به نگرش و خواسته های مورد نظر کشورها در منطقه؛ در هر صورت این جنگ رخ داد و ضمن اینکه بین دو کشور جمهوری آذربایجان و ارمنستان رخ داد اما در منطقه موجبات و پیامدهایی داشت که در جای جای روابط سیاسی منطقه و فرا منطقه نقش داشت. اصولاً نقش آفرینان سیاسی در این شرایط نباید آتش جنگ افروزی و خونریزی را زیاد می کردند که بجز برخی کشورها این نگاه رخ نداد.

گرچه هر دو طرف، طرف مقابل را مقصر این جنگ می دانستند اما از یک طرف ارمنستان به علت درصد بالای ارمنی نشین ها در این منطقه حق خود می دانست که برای برقراری دموکراسی و ... این منطقه به خاک آنها بپیوندد و برای همین دست به این اقدام عجیب زدند، از طرف دیگر جمهوری آذربایجان از لحاظ موقعیت جغرافیایی ادعا داشت ولی کسانی هم بودند که در این جنگ بر علیه حاکمیت نظام کلی جمهوری آذربایجان و به نفع طرف مقابل سیاست به خرج دادند و همین افراد بودند که آتش جنگ را بیشتر شعله ور کرده و خون های ناحب بیشتری ریختند.

و چنانچه مسوولین و سران هر دو طرف اگر بر اساس عقل و قوانین بین المللی اقدام می کردند بدون شک جنگی نیز رخ نمی داد یا در صورت اتفاق افتادن در همان وهله اول جنگ را جمع و جور می کردند و مردم و کشورشان متحمل خسارت زیادی نمی شدند و همانطور که می بینیم پس از سالها همچنان آتش زیر خاکستر این جنگ شعله ور شده و موجب قتل و خونریزی در منطقه گردیده است.

در واقع این ها صرفاً کشته شدن ملت قره باغ نیست بلکه تاثیر زیادی در امنیت و روابط سیاسی منطقه دارد. با این جنگ سیاست بازان توطئه گر پای شان به این منطقه باز می شود، مخصوصاً من معتقدم که در این جریان به طور کلی و صد درصد به نفع رژیم صهیونیستی و شیطان بزرگ منطقه است و از سالها پیش تا کنون آتش زیر خاکستر را به نفع منافع خود شعله ور می کنند. اگر تحلیل گران منصف درباره این قضیه قضاوت کنند خواهند دید که استکبار جهانی به سرکردگی آمریکا و با نوکری رژیم صهیونیستی آتش این جنگ را بر می افروزند، با وجود اینکه ما سالها به عنوان کشور دوست و برادر آذربایجان فریاد می زیم که رژیم صهیونیستی غارتگر و نسل کش را در رده های مختلف کشور خود جای نهدید، چرا که اینها در برابر کشورها و ملت های مسلمانی می ایستند و برای حيله و خدعه و شیطنت و منافع خود قدم به کسو شما گذاشته اند اما به گوششان نرفت و همین امروز دست پنهان و آشکار رژیم صهیونیستی در این جنگ پیدا است چرا که اینها بودند که با همکاری استکبار جهانی باعث شدند تا این زخم سرباز کرده و جنگ مجدداً شروع شود. پرسش: نقش ایران در آغاز مناقشه قره باغ چه بود؟ برخی جریانهای قوم گرا ادعا می کنند که ایران به نفع ارمنستان از کمک به ملت جمهوری آذربایجان دریغ کرد؟ این حرف صحت دارد؟

پاسخ: در این جریان بسیار دلخراش در منطقه رهبر انقلاب فرمودند قره باغ پاره تن اسلام است، ایشان به عنوان دلسوز ملت های اسلامی این منطقه را پاره تن اسلام دانستند و در همین راستا ایران نیرو و مستشار نظامی به جمهوری آذربایجان برای کمک فرستاد و با حضور در این جنگ به صورت مشخص شهید دادیم، کمیته امداد امام خمینی (ره) با تمام توان به پشتیبانی مادی در تمام جهات در این جنگ پرداخت، هلال احمر جمهوری اسلامی ایران با تمام توان در این منطقه حضور پیدا کردند تا از آلام و دردهای ملت جمهوری آذربایجان بکاهد. ملتی که در هشت سال متوجه خیانت بر هرگونه دموکراسی و حقوق بشر بود با تمام امکانات به میدان آمده و در اختیار جمهوری آذربایجان قرار داد تا ملت جمهوری آذربایجان بیش از این خسارت نبیند.

سرداران بزرگ جمهوری اسلامی ایران مانند آقای اقدم، آقای حقیقت پور و حتی شخص آقای محسن رضایی و برخی از دوستان دیگر در این جنگ حضور یافتند و در منطقه همانند جنگ هشت ساله جنگیدند هر چند که ما طبق اعتقاد به آیات قرآن برای جهاد هجرت کردیم و هم اکنون یاد می کنیم از مدافعان حرم که در سوریه و عراق برای مبارزه با جهالت و تکفیر برای سربلندی اسلام ناب جانفشانی می کنند. در واقع مکتب اسلام همین است که در صورت شنیدن ندای مظلوم باید لبیک بگوییم تا دستور دینی را به جای آورده باشیم و ما بر اساس همین مکتب در جنگ قره باغ از لحاظ نظامی و پشتیبانی وارد شدیم.

حتی مراکز علمی و دانشگاهی ما دست به کار شدند تا حقایق این جنگ را روشن کنند و یکی از همین حرکات علمی همایش علمی قره باغ در سال 92 در دانشگاه تبریز بود که بیش از 165 مقاله از کشورهای مختلف از آلمان و عراق و روسیه گرفته تا ترکیه و سوریه و اغلب دانشگاههای ایران که از بهترین زوایا به تشریح و تحلیل دقیق و علمی این جنگ پرداخته بودند به دبیر خانه علمی جشنواره رسید تا جایی که چکیده مقالات نیز منتشر گردید اما در شرف برگزاری همایش متأسفانه سفیر ایران در جمهوری آذربایجان احضار کردند و با این همایش مخالف جدی کردند، در صورتی که حقایق قضیه به نفع ملت جمهوری آذربایجان بود و مشخص می شد که قره باغ و سابقه تاریخی آن کجاست و جریان این جنگ از کجا شروع شده و به کجا ختم شده است. جمهوری اسلامی ایران تا این لحظه با تمام اشتیاق برای ایجاد صلح و آرامش برای منطقه قدم برداشته است.

پرسش: نقش دولت ترکیه و برخی دیگر از کشورها دیگر همانند آمریکا در این جنگ چیست؟
پاسخ: کشورهایی نیز برخلاف جمهوری اسلامی ایران که از ابتدا تا الان برای خاموش کردن جنگ و انسان کشی با تمام امکانات جنگی و رفاهی در میدان آماده است بر عکس عمل می کنند. کشورهای مثل روسیه و آمریکا و ترکیه تا می توانند شعله جنگ را بیشتر می کنند تا به اهداف شوم خود برسند. ترکیه ای که امروز در سوریه با افکار پلید و شوم داعشی

همراهی می‌کند تا بدین وسیله به بشکه‌های نفتی عراق دسترسی داشته باشد و منابع مالی خود را به بهای خون و آوارگی هزاران نفر تامین کند، از طرف دیگر استکبار جهانی به سرکردگی آمریکا شیطان بزرگ تلاش می‌کند تا جنگ قره باغ را شعله ور کرده تا هم فتنه و آشوب را در منطقه قفقاز جنوبی بیشتر کرده و از طرف دیگر سلاح‌های نظامی خود را در منطقه به فروش برساند و از جهات دیگر احتمال اینکه داعش در آینده نزدیک منحل شده و عمرش در سوریه به پایان برسد سعی دارند تا نگذارند داعش به غرب برگشته و موی دماغ غرب شود بلکه منطقه جدیدی برای آنها پیدا کند و خطری از سوی داعش غرب را تهدید نکند.

ایجاد فتنه ای در منطقه می‌تواند موجب اختلاف در کشورهای منطقه گردد همانند جمهوری آذربایجان روسیه، و ارمنستان و... یکی دیگر از خطرهای اصلی این جنگ است که استکبار جهانی و به خصوص آمریکا و رژیم صهیونیستی به دنبال آن است.

استکبار جهانی تمام تلاششان بر این است که اولاً در منطقه ایجاد آشوب کنند تا سر روسیه و جمهوری اسلامی ایران را در منطقه مشغول کنند تا رژیم صهیونیستی در فلسطین کار خودش را به راحتی انجام دهد و یک حاشیه امن برای این رژیم ایجاد شود. از این طرف هم در این منطقه ایجاد مشکل کنند که سیاست‌های شومی که در مناطق مختلف در حال انجام دارند، بعضی کشورها مثل ایران و روسیه را که در سوریه مشکلات عدیده ای برای کشور آمریکا و نوکر حلقه به گوشش یعنی رژیم صهیونیستی ایجاد کرده اند، مشغول نمایند.

آمریکایی‌ها تمام تلاش خود را می‌کنند تا جنگ دومی را در منطقه قفقاز جنوبی به راه بیندازند تا از این طریق جنگ قبلی را بتوانند خودشان مدیریت کنند که این از جمله آفات و فتنه‌هایی هست که استکبار جهانی دنبال آن هستند.

یکی از بحث‌های روسیه این است که هم پیمان ارمنستان است و باید از هم پیمان خود دفاع کند و از طرف دیگر نیز ترکیه که خواب عثمانی خود را در تاریخ دیده، فکر می‌کند بتواند در هر دو جبهه جنگ کند و شرایط جنگ را به نفع خود رقم بزند، قطعاً این یک مشکل دیگری دارد و آن هم این است که ترکیه عضو ناتو است و بدون اجازه ناتو نمی‌تواند این کار را انجام دهد و به همین دلیل بعضی تناقضات در منطقه وجود دارد و باید دولت ارمنستان و جمهوری آذربایجان به سر عقل بیایند و اجازه ندهند دست بیگانگان در این منطقه موجب کشتار ملت خودشان بشود و خودشان بشینند به یک نتیجه دیپلماسی برسند و بدین وسیله نگذارند دست‌های ناپاک و ناشایسته بیگانگان در منطقه نقش آفرینی کنند که این موضوع به نفع هیچ دولتی نیست و امنیت و آرامش منطقه را متزلزل خواهد کرد.

برای ایجاد آرامش بهترین راه این است که جنگ را متوقف کنند و مطمئناً نیروی عقلانی و دیپلماتیک بهترین راه و روش برای ثبات منطقه و امنیت کشورهای موجود خواهد بود.